

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acést'a va esé de dône oti pe
buna, pone la regularé; éra de aici in
culo o data pe septemana, ca si pone
acilea: Marti sér'a. — Prenumeratin
nile se priimesc in tóto dilejo.

Prietenie penten Ostruegari'ar pre ann
6 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pre una tri
lunii 1 fl. 50 cr. (ra pentru steainetate:
pre ann 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl.
pre una triplunii 2 fl. in v. a.

Pôte siodieniele sibani de prema
meratine sunt de a se tramite la
Redactiuinea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ană, nrulu 27.

Insetiunile se priimesc cu 7 cr. de
luna, si 30 cr. tace timbrale.
Un exemplar costa 15 cr. si se
pote capetá in librari'a lui M. Klein
jun. din Aradu.

GRATULARE

la anulu nou.

Romanasi cu opinci rupte,
Ddieu sà vi ajute,
Ca in anulu estu presinte
Sà portati opinci carpite.
Ér' voi romani mai bogati,
Sà fiti binecuvantati.
In casa, tiérena, via:
Sà aflatit totu bucuria;
Dér ori ce agonisiti:
Bolnavi sà le folositi
Déca nu ve indurati

De cei fripti si destramati. --
Dati la scóla baictiei:
Nu-ii cresctei, cum cresci vitieii;
Dati-ii si in scoli mai 'nalte,
In „stifturi”, séu la zàname;
Nu ii lasati sà mocanésca,
Nu ii dedati sà se lenésca;
Cà-ci vedeti ce adapostu
Are romanulu celu prostu:
Toti mi-lu insicla, destramati,
Si nu-lu baga nime 'n séma. —
Decàtu totu cu detoria:
Mai bine nu — beti rachia;
Cà-ci rachi'a strica firea,
Detori'a ti-ia mosi'a
Si anulu acestu presinte:
Sà ve deie la toti -- minte!

Voi dascali, cari n'ati picatu
In lipse séu de fomatu, --
In anulu acestu presinte:
Sà aveti mai multe — cinsti.
Ddieu ve 'nvrednicésca:
S'aveti plata omenésca
Sì s'o capetati cu — lun'a,
Nu en anii, ca acum'a.
Dér in anulu estu ce vine:
Dati si voi truda mai bine.
Ér' ca sà fiti — onorati:
Mai cetiti, mai — invetiat!

Ér' voi, dominiloru parinti
Cu barbile ca la — sfinti, —
Ve 'nvetiat a predicá,
Caci — Dieu - de vi va stricá. —
La 'ngropări, la canunia,
La botezu, si 'n liturgia:

Ve portati cu oserdia,
Ca să aveți omenia. —
Pentru stolile facute:
Nu luati multe bancute;
Că-ci poporulu e lipsit
Si de căti-totii pigulitii.
Voa celoru veduvi:
Vi poftescu bune gazdoi . . .
Si 'n anulu esta sa fiti,
Toti cu totii — fericiti!

**Voi padiele religiunei
Si trupin'a natiunei, —**

In anulu acestu de facia:
(Ba p' intrég'a-vi viézia)
Ddieu să ve ajute:
Să iesiti mai desu d'in — curte,
Să poteti da mangaere
La toti, carii o voru cere.
Si nu fiti tare smeriti,
Dér neci să nu ve saliti. —
**Dati si 'n pôrta craiului,
Nu totu in a — raiului.**
Ce-e dreptu: e bunu sfantulu daru,
Dér e reu — greulu amaru.
Si pon' aspiram la raiu:
Ne urimu chiaru si de traiu!

Voi, domniloru deputati, —
Să fiti cu duhu inzestrati,
La glasu să ve ascutiti,
In dicta să n' amutiti; —
Că-ci tuti-muti avemu destui:
Da-ii-amu pre toti — dracului!

Voi, romanasi renegati, —
Vi dorescu: să ve 'ndreptati;
De nu: — fiti totu . . . stergatori
La ai vostii stapanitori! . . .

Gloria voa magiari,
Că ne faceti — — proletari,
Tiér'a o indetorati
Si mereu ve destramati . . . !

Éra mie . . . , hei si mie
Imi poftescu ani multi: — o mii.
Si-mi poftescu si veselia:
Ca de vinu séu de rachia; —
Veselia, ca să potiu
Sbiciu pre natentoci,
Si, in blastemat'a lume:
Să facu romaniloru — glume. —
Si imi mai poftescu eu mie:
Să n'am neci-candu — detoria; —
Cata am: să o platescu,
Ca unu — gavaleru domnescu.
Multi si buni colaboranti, —
Dér mai multi prenumeranti
Si cefitorii:
Platitori . . . !

Badea:

,Gur'a-satului.“
Ispravnicu in tota tréb'a buna.

Negru pe albu.

Romani'a deplange multu sentetóri'a perdere
ce a indurat pr'in mórtea ilustrului ei fiu,

Nicolau Golescu.

Ne alaturàmu si noi d'in tota anim'a la acestu
doliu, că-ci marele barbatu *Golescu* pr'in mórtea lui
a lasatu unu mare *golu* in stirurile patriotilor
liberali, nationali si democrat!

Éra soror'a Itali'a se afla lovita pr'in mórtea regelui
ei liberale si poporale

Victoru Emanuile II.,

care dupa unu seurtu morbu a decedatu in 9. Ianuarin
nou, 1878.

Pentru regele, supranumitu *galantuomo* (omulu
galantu), credeam, că va imbracá doliulu tóte fiicele
mundrei Italie; éra dela pap'a acceptam si-si ridice
afuriseni'a, spre a i se dá onorurile de pe urma si d'in
partea basericiei, eâ-ci elu in viéti'a lui nu facuse neci
unu sacrilegiu.

De-a-colo, tocmai dela loculu bataii.

Unulu d'in soldatii romani gasiti in
Plevn'a dice, c'a fostu prinsu, candu se
dusese la lemn; c'a fostu apoi condusu
inaintea lui Osman pasi'a, care l'a intre-
batu: d'in ce regimentu este, si căti soldati
romani sunt in giurulu Plevnei? Elu a res-
pusu că, fiindu recrutu, *nu scie*. Osman,
iasi'a, s'a sculatu atunci, l'a batutu pe
umeru si i-a disu pr'in interpretu: du-te,
de te odihnesce. Elu a fostu bine tratatu;
numai i s'a luatu mantéu'a, care erá noua,
si i s'a datu alt'a mai vechia.

* * *
Turciu numescu pre dorobantii (cur-
canii) nostri „ómeni cu dóue capete“.
Acésta denumire li-au datu-o d'in caus'a
caciulei loru.

Se intemplá a-desea candu unu doroban-
tii cadea mortu, sa-i cadia si caciul'a
a-laturi, — si turciloru li se parea d'in
departe, că mai e unu capetu a-laturi
. . . . Prisonierii marturescu, că de-acesti
curcani li erá mai multu téma.

* * *
Ce colectiune frumósa s'ar potè face
d'in spiritualele glume ale soldatiloru ro-
mani, in resbelulu actualu! *)

„*Multa tintiarime*“! dicea unulu, in
mediloculu desei ploi de glontie. Acest'a
este singurulu sentimentu de téma, pe
care si saténulu romanu -- ca toti cei d'in
gintea lui -- ilu esprimá pr'in glume, spre
a desemná disprețiulu seu facie cu periculu.

— „Romanulu.“ —

*) Le vomu admă continut. Red.

de o parte precum ilu acceptamu, si de alt'a parte precum ne tememu c'a fi elu in realitate; apoi „de ce te temi, nu scapi“, — dice romanulu.

Colinda contempurana.

Adi e diu'a de Cratiunu
La totu romanasiulu bunu,
Hoi — corinde, corinde!
Dér ori la căti veti intrá :
Dómne tristi ii veti aflá.
Hoi — corinde, corinde!
Romanii adeverati,
D'in mosi-stramosi sunt dedati :
Hoi — corinde, corinde!
Cu hainicie curatiele :
S'asculte slugib'a in ele.
Hoi — corinde, corinde!
S'aiba barem la Cratiunu :
O lecutia de traiu bunu
Hoi — corinde, corinde!
Cu rachiutia de pruna
Sà-si faca anima buna,
Hoi — corinde, corinde!
Cu mancari de celi alese,
De patru séu de cinci plese.
Hoi — corinde, corinde!
Cu placinta cópta, fripta, —
Cu colaci in locu de pita.
Hoi — corinde, corinde!
Cu fritura de purcei, —
Cu sîonce de grasunei.

Hoi — corinde, corinde!
Cu earnati si cardabosi, —
Cu vinu: sà fia voiosi,
Hoi — corinde, corinde!
Si cu bani in busunare :
Sà aiba voia mai mare.
Hoi — corinde, corinde!

* * *

Dér acum e vai si-amaru
Pe mésa 'n iaga, 'n paharu.
Hoi — corinde, corinde!
Si romanulu e — sgulitu,
Descultiu si 'n sdremti invelitu.
Hoi corinde, corinde!
Cas'a e descoperita --
Iu grajdu n'are neci o vita.
Hoi — corinde, corinde!
Camér'a, pivniti'a,-e góla, —
In euina nu-e blidu, nu-e óla.
Hoi — corinde, corinde!
In cocina, de multi ani :
Siede draculu, ca pe bani.
Hoi — corinde, corinde!
Pr'in podu — mítiele mnéuna,
Pe diosu canele scauna.
Hoi — corinde, corinde !
Pruncii mîraescu de fóme, —

Cerendu pita, malaiu, pome.
 Hoi corinde, corinde!
 Muierea plange de mila,
 Barbatulu tace de sila.
 Hoi — corinde, corinde!
 Tiéren'a-e neseimenata, —
 Vî'a e 'n zalogu luata.
 Hoi — corinde, corinde!
 Nu-e nemieu pe lunga case, —
 Gardurile tôte-su arse.
 Hoi — corinde, corinde!
 Tóte s'au dusu in portă,
 La fiscale sî 'n detoria.
 Hoi — corinde, corinde!
 Romanulu n'are dreptate:
 Totu ii tragu sî iau d'in spate.
 Hoi — corinde, corinde!
Sî — acést'a fericire — —
Vine dela — stapanire
 Hoi — corinde, corinde!

* * *

Adi e dîu'a de Cratiunu
 La totu romanasiulu bunn.
 Hoi — corinde, corinde!
 Dér in baserică santa:

Pop'a — paretiloru canta;
 Hoi — corinde, corinde!
 Că-ci romanii pietosi:
 Nu mergu in ea de sdremtiosi.
 Hoi — corinde, corinde!
 Adi e dîu'a de Cratiunu,
 La totu romanasiulu bunn.
 Hoi corinde, corinde!
 Da — par' că nu-e romanu viu:
 Că-ci sî — birtulu e pustiu.
 Hoi corinde, corinde!
Birtasîulu s'a 'nbogatîtu:
Dandu beuturi pe creditu.
 Hoi — corinde, corinde!
 Sî apoi — ca omu bogatu —
 Ilu lasa dracului satu. . . .
 Hoi corinde, corinde!

* * *

Dómne da bine in tiéra,
 S'ajungemu Cratiunulu éra!
 Hoi — corinde, corinde!

— p. h. c. —
 d'in Buziasiu.

Ciocanu Gavrila,

— in birtu la néică Mariutia. —

Hoi néica Mariutia! mai ada-mi unu ciocanu de rachiu, să beu, ca să-mi mai tréca de necasu pe mongolii esti'a, că nu me alduiese Ddieu sî de sciu io, ce-o mai fi de capulu loru. Ii-o umplutu rè'a mè, — ii manca pelea mè, sî nu să afla cine să-ii scarpine, sî cine să-lî descante de selincitura de minte.

Ai mai dice, că facu de buieci și intrecuti ce facu, déca n'ar scî lumea că-su ingropati in detorii

pone peste urechi; numai ei sormanii de ei, nu mai sciu de capulu loru, asic, incătu stau pe ganduri să venga sî pre Tis'a sî pre Andrásy — de cum-va ar' capetă ceva pre ei, — numa dôra ar' potea hati o data tiér'a d'in detorii.

Sî mai ieri-alalta-ieri ii puse bata-lu crucea de sparsera ferestriile la Tis'a, sî strigau cătu ii tienea gur'a pe uliti, că cine are cane, să-i puna numele

„Tis'a“ — pentru că dîeu, că Tis'a ausulta de cei dela Bucovina, să elu nu lasă să mărgă honvedii în ajutoriu paganilor de turei, fratilor de cruce ai lor, pre cari îi imblatira, și omenesc români — maneu-lui Ddieu lor — la Plevn'a

Hm! Sî o fi mîi! O fi adicată astă de bine, de i-ori da pasusulu lui Tis'a, și oru pune unu romanu în loculu lui, că unguru n'au de unde, că căti pucini omeni nefiretici mai an, pe toti ii-oru perondatu pune acum'a să nici unulu n'o fostu mai bunu decât altulu.

Numa dara să pone atuncea, mai ada-mi nnu ciocanu de rachiul, neica Mariutia, c'apoi aest'a l'oplătă turcu', candu o veni aici la noi, să-sî iee sangeata buna dela frati loru mongoli.

D'in literatura și laturatura.

I.

„Gazet'a Transilvaniei“, cu anima sfasîeta de durere și cu ferbinti lacrime in ochi, e nevoita a anunc' a in generalu onoratului publicu romanu, să in parte abonantiloru sei, că parintele ei nascatoriu, fundatoriulu ei și sufletulu ei, marele nostru publicistu, eruditulu

GEORGIU BARITIU,

dupa o ingrigire adeveratu parintiesca, ce i-a datu in decursu de 40 ani, a abandonat-o, să s'a facatu, să celu pîcînu nisuesce a se face, fetocidu adoptandu-sî, acum la betra netiele sele, in Sabiu, unu altu baietu, poreclitu

„Observatoriulu“,

— diariu politico, nationalu-economicu și literariu, —

pre care se promite dela 1. Ianuariu 1878. in viitoriu a-lu ocroti ca pre alu seu propriu, să invita pre romanii de a-ici. in acestu scopu, a-i intinde ajutorie de 8 fiorini austriaci, éra pre cei d'in strainetate (fiindu-că dispunu de mai multi bani ca noi,) cu 10 fi. = 22. franci, pe anu.

Brașovu, la capetulu anului nefericită 1877. să pôte la sversitulu vietiei a anunciatorei desperate.

II.

- Audi vorba!
- Ce?
- „Cocosîulu rosîu“ in sversită — s'a mai moderatu. . . .
- Bravo! multi piscati de elu se voru imbucură.
- N'au de ce.
- Că-ci?
- Că-ci nu in asprima piscatureloru sele s'a mai moderatu.
- Ci?

— Ci numai in cantatulu să pretilu lui, că-ci dela 1. Ian. 1878. pentru pretilu moderatu de 4 fi pe anu va cantă numai de 2. ori pe luna: la fia-care 1. și 15. dî.

— Va să dice să conformatu lui „Gur'a-satului.“

— D'a-poi că dora frati de cruce-su ei „La necasu să la durere“! . . .

III.

Foi'a particularia, déra sub masca oficiala. „**Baseric'a și Scól'a**“ d'in Aradu va mai apără să in viitoriu cui va trebuí.

Ea, ca in trecutu, va publica a-fore de tractate basericesci, scolarie și foundationali-economice, lucruri depe campulu resbelului pentru politici, felu de felu de nouătăți d'in case să depe strade pentru omeniști limbuti, — necrológe a-supr'a omenilor mari și mici, basericani și nebasericani, și pentru varietate chiaru să obiecte de risu, precum a fostu: „**Predic'a despre sudálmi, blasphemari séu (?) injurature.**“ Cu unu cuveniu va dă de tôte, ce sunt numai in stare a satisface curiositatea publicului, fore ca acest'a să mai aiba trebuintia să de unu altu diurnalu.“

Acestu **tutti-frutti** cu tôte aceste costă pe unu anu numai 5 fi.

Abonamentele se facu la „**Secretariatulu consistoriale** (!) gr. or. romanu d'in Aradu“;

— Buna unélta, pentru a se face pr'in elu **pressia oficiosa** a-supr'a preotiloru și invetiatorilor dela sate, cari, in naivitatea loru, nu voru să sciindu, că foi'a nu este **neci oficiale, neci oficiosa**. Prosit! De ce nu se mai **rafinéza** pucinu și densii?!

TAND'A și MAND'A.

T. Mâi Mandoviciu! mâi!

M. Déra pre tine ce te-a apucat?

T. E lume serbescă, mâi! Sî eu mi schimbu numele in Tandoviciu

M. Cum astă?

T. Éca astă, că serbii numai ce se pusera in sîru să'n gramada, să ecata-i cu **Milanu rege!** cumu-e napulu; éra romanii nostri căte bravuri au mai facutu, să totu numai printiu au.

M. Dér de unde ai mai culesu să ast'a veste?

T. Nu credi? Uita a-ici in „Romanulu“ negru pre albu: „**Depretis a sosită la Milanu in demanătă de 26. (14.) Decembrie, pentru a supune — se dice — Maiestatei sale regelui (audi!) list'a nouilor ministri.**“

M. Sî-a-poi?

T. D'a-poi nu vedius! — Milanu, Maiestate, sî rege . . . ! Ce mai vrei?

M. Ha, ha, ha, mitocanule! Nu e a-colo vorba de Milanu, principale Serbiei, ci de Milanu, cetatea d'in Italia sî pr'in urmare de regale Italiei. Ha, ha, ha!

T. Ori asîe?! Ei bine, remanu déra éra-sî unu simplu Tand'a.

M. Sî eu pentru tine Mand'a.

Bolundâici.

(§) Romanii lupta imedfatu pentru „independenția României” și mediatu pentru emanciparea slavilor de la sudu, sî pone acus'a au obtinutu frumose fapte militarie in admiratiunea chiaru a inimicilor loru. De ieri, de a-l-alta-ieri, écata-i sî frati de arme cu serbii pe campulu de onore.

Indoitu m'am interesat u déra, a vedé, ce dicu „fratii” serbi de purtarea romaniloru, acum aliatiloru loru.

In scopulu acest'a dela inceputulu resbelului actualu totu mereu am cettu, mai multu: am studiatu diurnalulu nationaliloru „Zastava” (Drapelulu),“ sî ce ganditi? am aflatu ce-va despre vre o fapta celebra romanésca, precum: luarea Grivitiei, Rahovei, Bucovenei, Palancei sî alt.? Asîe! — Nemicu d'in tóte aceste . . . Ba, pardonu! sà nu pecatuescu, — aflatu acum in urulu ultimu sî ce-va despre romani, sî inca o zama lunga in 4 (!) columne intregi despre, audîtil neintielegerile intre romani sî serbi in comun'a Satulu-nou in meritulu limbei servitiului ddieescu....

A-pol nu e acésta tactica intieápta dela serbi intre astfeli de impregiurari de fratia?!

— Ba, apere ne Ddieu de amici, cà de inimici ne vomu aperá noi insîne!

(§) In Franci'a ministeriulu Furtului a cadiutu. De a-ci in colo déra libertatile publice remanu in deplina sigurantia.

(§) Tóte presemnele aréta, cà este a-própe, da forte aprópe, imininte chiaru, favorabilulu resultatu a unei mediatiuni de armistitu, sî a-poi de pacificare, intre rusi sî turci, — fiindu-cà dupa cea mai prôspeta telegrama d'in Merelinu, ca némtiulu. — Rusi'a ar fi comandat ușinei Krupp 1200. tunuri de campu! . . .

(§) O alta telegrama totu d'in Merelinu asigura, cà pap'a ar fi marturitu dorintia, d'a se intielege cu guvernulu germanu pentru inchiaerea unui **modus vivendi**. — Câtu pentru elu, pote, a unui **modru de a mori**

(§) Diariele d'in Constantinopole publica o proclamatiune adresata serbiloru, care declara, cà principale Milanu e destituitu. —

-- Hm, mare porunca, Dieu, ast'a; dér cine o va tienè? Serbii ridu de ea, precum rideau italienii de bul'a papei, pr'in care a fostu escomunicat pre regale Victoru Emanuilu d'in sinulu basericei.

(§) Consululu generale alu Turciei la Bundás-Pista a priimitu dela locuitorii magiari d'in Dobretînu o corona de foi de stejaru de auru, care pôrta inscriptiunea urmatòria: „Imperatorelui osmanililoru Abdul-Hamid sî eroicei sele armate.”

— Sciti care corona?

— Acea chiaru, care se facuse pentru nebiruitulu biruitu Osman pasi'a; déra acum de rusine nu se mai potu tramite la adres'a planuita, cà-ci ea cadea in man'a romaniloru, séu a rusiloru, sî esti'a o vindeau in licitatiune, ca pe pretiulu ei sà haranésca pre Osman sî trup'a lui prisoniera. Ca inse corona facuta sà nu li remana pe capu, ii schimbara titlulu, sî ii dadura o alta menitiune, ce éra-sî de minune se potrivesce cu resultatele „eroicei” armate turcesci. A se vedè cea mai prôspeta telegrama despre desastru turciloru la strîntorea Sîpc'a!

Invitare la prenumerare.

Ordinu de di pe credintiosii nostri.

Cu combaterile d'in buletinulu de facie 'nchiidiemu campani'a nostra pe anulu 1877.

O inchidiemu, numai pentru ca sà o reluâmu sî pe anulu 1878.

Cà-ci nu voimu a scî de locu neci de unu felu de mediatiune pentru armistitu, ori pacificare.

Programulu ni e totu celu vechiu: eliberarea societatei romaniloru cres-tini de asupririle stainiloru sî de propriile sele vitii; cà-ci inca nu amu ajunsu la tielu.

Ne declarâmu contenti sî cu sold'a cea moderata de pone acum, fiindu-cà noi contâmu mai multu pe isbendele morali, de cătu pe haraciurile materiali.

Pardonatu nu va fi nime, fore numai acel'a, care va capitulá in modu onorificu.

Datu d'in cartiarulu nostru generale in Aradu, cu finea anului 1877.

Gur'a-satului, m. p.
cu manda-tanda-nte.

Dobariulu satului.

Tuturorul cetitoriloru nostri poplu anu nou fericitu!

„Vîtti'a calugarésca” fiindu mai lunga, o vomu dâ o numai dela anulu nou in colo.

Deputatului sinodale, ca autorului „Lucruriloru, vladicesci” in S. — ii ceremu scus'a, cà nu amu potutu dâ locu continuarei, d'in causa, ca ni s'au agramaditu materiale de urgentia. Vomu cercâ locu sî ocasia a-i satisface cererea in anulu viitoriu. Ni reservâmu dreptulu inse, unele a le lasâ cu totulu a-fore, éra altele a le mai modifica, in conformitate cu purulu adeveru. Astufeliu voru pretiui mai multu. Salutare!

Dlui N. O. in D. — „Tand'a-Mand'a” si „Trénc'a-Flénc'a” DTele remanu pentru nrulu viitoriu. Ti observâmu numai, cà cu cătu dialogele satirice, ori umoristice, voru fi mai scurte, cu atâtua voru fi mai intere-sante.